Recensie: Beach Festival Nieuwpoort 2025 ****1/2

Maritiem Park Nieuwpoort
zaterdag 19 juli 2025

foto © Beach Festival Nieuwpoort

Recensie:
De vierde editie van Beach Festival Nieuwpoort ging van start onder een stralend zonnetje met een heerlijke zeebries waardoor het bijzonder aangenaam vertoeven was aan het Maritiem Park van Nieuwpoort. Een blik op de festivalplattegrond toonde ook aan dat de indeling veel logischer én efficiënter was dan vroeger. Stond de VIP-tent in het verleden achteraan het terrein zodat deze toeschouwers een aardig stukje moesten wandelen naar de Golden Circle, dan werd deze nu rechts van het podium gebouwd boven de drankstanden van het gewone betalende publiek. Beneden kreeg de pers daar een ruimte om te werken, wat vooral in dank aanvaard werd door de persfotografen zodat zij een minimale afstand moesten afleggen tussen de frontstage en de persruimte om daar hun beelden te kunnen bewerken. Artiesten en crew werden verder in de watten gelegd, en het publiek kreeg een ruim aanbod aan lekker eten aangeboden in de Food Court, in een hoek van het festivalterrein. Om een verhaal kort te maken: het oogde allemaal veel logischer, het terrein werd veel beter gebruikt en kwam dan ook beter tot zijn recht. En de sfeer? Die was als vanouds, gezellig, familiaal en chill. Maar als een artiest of band er voluit voor ging, kreeg men ook het publiek in geen tijd mee.

Eigenlijk draaien festivals voor de meeste artiesten en bands om zich te presenteren, om zieltjes te winnen. Om muziekliefhebbers datgene te bieden waarvoor ze gekomen zijn en als dat even kan hen ook honger te geven voor meer, om hen zo richting indoor shows te lokken. We gaan er niet flauw om doen, Les Truttes en KT Tunstall waren dé reden waarom we een dagje naar Beach Festival Nieuwpoort 2025 trokken. Les Truttes, eigenlijk een hoofdact op zich, begon er al om kwart voor twee aan en mocht maar liefst een uur spelen. Da's atypisch lang voor een festivalopener. Maar wie al een optreden van Vlaanderens beste coverband heeft meegemaakt, weet dat zo'n uur in geen tijd voorbijvliegt. Héérlijk theatraal kwam Les Truttes voor de dag en moeiteloos kreeg de band de handen van het publiek op elkaar of aan het meezwaaien. Eén grote singalong leek het wel waarbij de toeschouwers ook een stap naar links en rechts zetten en zo voor een choreografie tekenden. De sfeer was zo ongedwongen, dan al, dat het effectief leek alsof we terug gekatapulteerd werden naar de millennium overgang. Dat het overheerlijke 1999 van Prince mee in de mix stak, heeft daar wellicht ook wat mee te maken.
Les Truttes stak even een instrumentaal stuk van Dadid Bowies Rebel Rebel in de medley, en Miss Kitty K zong even Hot 'N Cold van Katy Perry. Feilloos haalde ze telkens haar hoge noten. Een waanzinnig straffe zangeres is en blijft ze die erg goed bij stem bleek op Beach Festival Nieuwpoort. De bij momenten – "OMG boys and girls!" - heerlijk groteske en theatrale groep coverde maar liefst twee keer Faithless, de headliner

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

van de eerste dag, en wist daar moeiteloos mee te scoren. Faithless, wiens concert eerder van collega Wim Wilri van de Morgen in november in de Lotto Arena twee sterren kreeg, hebben we wijselijk geskipt omdat Faithless zonder Maxi Jazz wat ons betreft niet langer Faithless is. Wim, die we als een van de meest aimabele muziekjournalisten beschouwen, is trouwens doorgaans de mildheid zelve. Als hij slechts 2 sterren geeft voor een optreden wil dat wat zeggen en is er écht wel wat aan de hand, durven we geloven.

Logistiek gezien konden we ook gewoon niet naar Faithless, ook niet naar Alison Moyet en zelfs niet Bart Peeters, waarvan we slechts twee nummers hoorden. Dat komt omdat een laatste trein vanuit Oostende niet op zich laat wachten. Peeters hebben we trouwens dit seizoen gezien in de Lotto Arena, maar niet gerecenseerd. Als je 90 tot 95% hetzelfde doet en zelfs bepaalde bindteksten en emo-toestanden van de Deluxe-reeks van 5 jaar geleden recupereert, moeten wij een vergrootglas bovenhalen om daarin nog enig concertnieuws te ontwaren. Vandaar dat we er geen letter over geschreven hebben. Dat ie grootvader wordt, zijn hond heeft moeten afgeven … het zal allemaal wel, en het vult zeker de gazetten. Maar daar ligt de focus van onze site niet. Om een verhaal kort te maken, van zodra Bart terug relevante en nieuwe muziek uitbrengt, willen we gerust overwegen om hem terug in de schijnwerpers te zetten. Tot dan niet. En dat geldt voor héél wat Vlaamse artiesten trouwens waaronder maar niet limitatief Camille, Regi en Clouseau. Op een bepaald moment zijn alle invalshoeken nu eenmaal op.

KT Tunstall kwam dit voorjaar op onze radar omdat deze 50-jarige Schotse singer-songwriter de muziek schreef van de nieuwe musical Clueless, naar de '90s film met Alicia Silverstone in de hoofdrol. Het resultaat bewonderden we ondertussen twee keer in het Trafalgar Theatre in Londen en het moet gezegd dat men erg trouw bleef aan het origineel inclusief het accent, de kledij en de woordschat 'As if!'. KT Tunstall heeft de musical daarenboven voorzien van heerlijke muziek die volledig refereert naar de nineties. In Human Barbies lijkt ze muzikaal te verwijzen naar Teenage Dirtbag bijvoorbeeld. Perfect, Reasonable Doubts en Whatever zijn andere leuke nummers die we graag aanstippen.

Geen enkel nummer uit deze musical haalde de setlist van KT Tunstall op Beach Festival Nieuwpoort 2025 trouwens. In zekere zin is dat logisch omdat de gemiddelde Vlaming, tenzij die een musicalfan is die net zoals wij af en toe naar de West End trekt, niet eens weet heeft van het bestaan van deze muziek. De singer-songwriter leverde een popoptreden volgens het boekje af. Het aanvankelijk chill en kat-uit-de boom kijkende publiek won ze song na song voor zich, en dat deed ze door zichzelf te begeleiden op akoestische gitaar, dan weer met de rode elektrische gitaar.

KT Tunstall gaf mee dat de ouders van haar 'sound guy' Sander van Westende zijn, waardoor het voor haar ook wat als een thuismatch leek aan te voelen. Drums, cajon, synths en akoestische gitaar horen we en ook de contrabas staat klaar om bespeeld te worden in Stoppin' the Love waarbij ze al scattend een trompet nadeed, wat op applaus onthaald werd waarna ze al grappend zei dat ze misschien geen trompettist meer nodig heeft.

Kijk, het is door op zo'n relaxte, ongedwongen en zelfrelativerende manier voor de dag te komen op een festival als Beach Festival Nieuwpoort 2025 dat je moeiteloos de vele Vlamingen weet aan te spreken. Maar ook wist ze maar al te goed dat ze voor een publiek van voornamelijk veertigplussers stond. Zo kondigde ze 'Other side of the world' aan als een 'old song', daaraan toevoegend dat wanneer je ouder wordt je daar niet echt om geeft. Stu Wilkinson kreeg meermaals een solo op elektrische gitaar, en met dat gegeven, stak ze ook af en toe de draak door hem wat ons betreft net iets te veel aandacht te geven dan echt noodzakelijk was.

KT Tunstall had zo waar een special guest meegebracht naar Beach Festival Nieuwpoort 2025. Andy Burrows van Razorlight bespeelde namelijk de drums. De artieste kondigde hem aan als de man die deel

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

uitmaakt van die band als een zijprojectje. Heerlijke humor vonden we dat. America van Razorlight zong ie even waarbij KT Tunstall ons uitdaagde tijdens een spelletje of we meer van Razorlight hielden dan van haar. Ze speelde zo vakkundig het publiek uit dat ofwel voor de zangpartij van haar of die van haar drummer mocht kiezen en die dan mocht meezingen.

Raar vonden we haar bindtekst dat er optredens zijn in je leven waar je eigenlijk niet naartoe wil. We kunnen ons echt niet inbeelden dat anno 2025 mensen daar nog steeds toe bereid zijn. Naar een film, concert, theatervoorstelling of andere gaan in je schaarse vrije tijd tegen je zin, we kunnen het ons gewoon niet voorstellen dat mensen dat nog willen doen en dat er nog voor over hebben, zeker als je rekening houdt met de huidige ticketprijzen. Al klopt het helaas wel dat we vaak onder koppels nog steeds de ene partner niet zelden dik tegen de zin de andere partner een 'plezier' zien doen door mee te gaan, hoewel die totaal niet geïnteresseerd is. Het is dan ook hemeltergend om te zien hoe vaak sommigen in een relatie nog steeds hun smaak en voorkeuren blijven opdringen aan de andere partner die zich daar dan maar aan moet zien aan te passen. Met de beste wil van de wereld, dat is zo twintigste eeuw een ouder! Er is niets mis met verschillende culturele smaak, opinies, enz. Integendeel, dat verrijkt een mensenleven nu eenmaal.

Via Another Place to Fall gaat het over in The River waarin Stu even mag soleren. En zo komen we vervolgens aan een 'really old song'. Naast ons horen we iemand 'Is dat van haar?' vragen. Ja hoor, Black Horse and the Cherry Tree is wel degelijk van KT Tunstall. "No no no no" zingen de festivalgangers luidkeels mee net als "No no. You're not the one for me". Dan weer gaan de handen massaal op elkaar en wanneer ze in het nummer vakkundig 'Seven Nation Army' integreert gaan de toeschouwers helemaal loos door te springen en de ooh's mee te zingen. Wat een heerlijk feestje!

Na Saving My Face vraagt KT Tunstall aan Beach Festival Nieuwpoort 2025 waar de ravers onder ons zitten, vraagt ze ons of we in de mood zijn om onze 90's dance club moves te tonen, en geeft ze mee dat ze maar al te goed weet dat 'Pump up the jam' Belgisch is. Met Push That Knot Away weet ze iedereen te laten springen, zelfs de vips op het balkon. Met een slimme versnelling naar het einde toe van die song, wint het nummer aan energie en dynamiek wat ook in geen tijd overslaat. De song gaat over het moment dat het zaallicht terug aangaat en je een shock beleeft omdat je terug geconfronteerd wordt met de realiteit. Daar waar Les Truttes eerder het gevoel van 1999 wist op te roepen, slaagt KT Tunstall er op haar beurt in ons dat van 1996 te doen herbeleven.

Ze suggereert iets rond tien na vijf om met een traag en depressief lied afscheid van ons te nemen. Maar ook daar blijkt KT Tunstall ons op een verkeerd been te zetten. Ronduit extatisch reageert het publiek dan ook wanneer blijkt dat ze 'Suddenly I see' inzet. Team Bride dat in felle fuchsia t shirts met daarop 'We are the Beach-es' op de achterkant opgedrukt voor ons staat, en alle andere 7.500 toeschouwers zagen een artieste aan het werk die er verdomd veel zin in had en moeiteloos nummer na nummer het festivalterrein voor zich won. Het geestdriftige applaus achteraf was dan ook niet meer dan verdiend. Hard werken loont. Altijd.

< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.